Competiții internaționale ale sportivilor noștri in luna februarie

In luna februarie sportivii romini sint angajați intr-o serie de importante confruntări cu sportivi de peste hotare. Iată programul acestora:

HANDBAL IN 7: R.P.R.—R.F.G. (masculin) în București, la 18 februarie; R.P.R. — R.D.G. (feminin) în R.P.R. la 25 și 27 februarie.

HOCHEI PE GHEAȚA: „Cupa orașului București", la București între 5 și 12 februarie; turneul echipei reprezentative in Franța, între 24—25 februarie.

SCHI: „Cupa Speranțelor" (probe alpine și fond masculin și feminin) la Poiana Brașov, la 3—4 februarie; participare la un concurs de fond in R.P.U., între 9—11 februarie; participare la campionatele mondiale (probe nordice) în R. P. Polonă, între 17—25 februarie; concurs internațional alpin (masculin) la Poiana Brașov, între 24—25 februarie.

TENIS DE MASA: Concurs internațional în R.P.R. între 23—27 februarie.

TENIS DE CIMP: participare la un concurs în Franța, între 10—18 februarie.

VOLEI: meciuri în cadrul C.C.E.: Rapid București — Brabo in Belgia la 25 februarie; Progresul București — T.S.K.A. Moscova la București, la 25 februarie.

HANDBAL in 7

Știința București a învins pe Rapid București în primul joc din cadrul sferturilor de finală ale „C.C.E." cu 10-8 (5-3)

(Urmare din pag. 1)

de jucătoarele feroviare, handbalistele de la Știința au știut să-și marcheze sever adversarele mai periculoase și să închidă feroviarelor de fiecare dată culoarele de pătrundere spre semicerc. In schimb, campioanele țării și-au axat jocul ca de obicei pe Ana Boțan (care a avut în Carolina Cîrligeanu o „umbră" permanentă), pe Maria Constantinescu și Hedeșiu, neglijînd aproape complet extremele. Este lesne de înțeles că în felul acesta ele au ușurat mult sarcina apărătoarelor de la Știința.

Meciul a început totuși destul de timid și abia în min. 8 un șut al lui Leonte surprinde pe Hanek, astfel că Știința conduce cu 1—0. Dar, nu pentru mult timp... Cîteva secunde mai tîrziu, Boțan reușește să scape de sub supravegherea Carolinei Cîrligeanu, pătrunde spectaculos și înscrie din apropierea semicercului, scorul devenind egal. In minutul următor o acțiune pe contraatac a echipei Rapid, frumos finalizată de Hedeșiu, se termină cu gol și astfel Rapidul conduce cu 2—1. In min. 11 survine însă egalarea: Ștefănescu șutează puternic și plasat. In același minut Constanța Dumitrescu (Rapid) șutează în bară, pentru ca după scurtă vreme Stef să surprindă pe Hanek cu un șut de la distanță. In poarta Rapidului Anca o înlocuiește pe Hanek. In min. 13 Leonte trage inspirat pe jos și prin surprindere, înscriind. Scorul este acum 4—2 pentru Știința. Pînă la sfîrșitul reprizei mai înscriu Maria Constantinescu și Stef, astfel că în ultimul minut de joc al primei reprize scorul este de 5—3. In acest moment formația Rapid beneficiază de o lovitură de la 7 metri, pe care o execută Maria Constantinescu, dar Irina Hector apără.

Repriza secundă începe cu un gol înscris de Maria Constantinescu, dar Știința revine în atac și realizează două puncte prin Leonte și Neako. In min. 27 scorul este de 7—4 pentru Știința. Hedeșiu reduce din handicap, dar după două minute Cornelia Constantinescu este faultată la semicerc și lovitura de la 7 metri este transformată de Stef, astfel că cu 10 minute înainte de încheierea meciului scorul este de 8—5 pentru Știința. In această perioadă Carolina Cîrligeanu este eliminată pentru două minute și Boțan reduce din handicap transformînd o lovitură de la 7 metri. Ambele echipe luptă din toate puterile pentru victorie. In min. 36 Cîrligeanu este din nou eliminată și deși în inferioritate numerică, Știința înscrie, scorul ajungînd atunci 10—7. In ultimul minut de joc Maria Constantinescu reduce din handicap la capătul unui contraatac. A arbitrat foarte bine ALFRED SCHWAB (Austria).

Formații: ȘTIINȚA: HECTOR, ȘTEFANESCU, LEONTE, CIRLIGEANU,

Aurora Leonte (Știința) una din cele mai bune jucătoare din primul meci Știința—Rapid, în plin efort.

C. Constantinescu, Stef, Neako; RAPID: Hanek (Anca) — Boțan, M. CONSTANTINESCU, Hedeșiu, Dumitrescu, Keul, COSUG, Boian, Hoffbauer.

Revanșa acestei întîlniri are loc mîine tot la Tg. Mureș în sala I.M.F. începînd de la ora 11.

ADRIAN VASILIU

Turneu fulger

Astăzi, începînd de la ora 16, se va desfășura în sala Dinamo un turneu fulger de handbal în 7 rezervat echipelor masculine. Intrecerea este organizată în vederea verificării pregătirilor efectuate pînă în prezent de handbaliștii noștri fruntași, care se antrenează pentru participarea la „Cupa orașului București". In afară de cele două selecționate ale orașului București (seniori și tineret) la acest turneu fulger au mai fost invitate să participe echipele **Dinamo, Rapid, Metalul și Flacăra roșie.**

TENIS DE MASĂ

„Cupa copiilor" la Oradea

După Capitală, și la Oradea a avut loc zilele trecute un interesant concurs de tenis de masă în vederea atragerii unui număr cît mai mare de pionieri și școlari în practicarea acestui sport. Competiția organizată de asociația sportivă Infrățirea, cu sprijinul comisiei regionale de specialitate și a Casei Pionierilor, s-a desfășurat în sala de sport din parcul Bălcescu și a fost dotată cu „Cupa copiilor". Au luat parte 31 de băieți și 11 fete. Intrecerile s-au bucurat de un succes deosebit și inițiativa organizării unor astfel de concursuri va trebui desigur continuată.

Iată primii clasați pe categorii de vîrstă: băieți pînă la 13 ani: 1. Paul Vidor, 2. Nicolae Sarkadi, pînă la 15 ani: 1. Augustin Streng, 2. Matei Roth. Intrecerea compusă disputată sistem turneu a fost cîștigată de Nicolae Sarkadi urmat de Ladislau Roth. La fete, concursul a avut loc într-o singură categorie, primele două clasate fiind Vera Weisz (10 ani) și Carmen Crișan (11 ani). Cîștigătorii, cei clasați pe locurile fruntașe au fost premiați cu medalii și diplome.

ILIE GHIȘA-coresp. reg.

Inceputurile bune trebuie susținute!

„Inceputu-i anevoie, urma vine de la sine", așa s-or fi gîndit în primăvara trecută tovarășii de la consiliul raional U.C.F.S. Tg. Neamț. Și cum numeroși țărani muncitori din Humulești se arătau dornici să facă sport, să aibă o activitate organizată în această direcție, în martie a sosit în comună activistul voluntar Bocicoiu. Peste 100 de tineri și tinere au devenit membri U. C. F. S. și faptul prevestea o activitate într-adevăr rodnică. Dar, lipsită de îndrumare, tînăra asociație nu și-a putut trăi viața așa cum se cerea și, lună de lună, activitatea secțiilor ei s-a stins. Poate că de vină sînt și cei care cu atîta dragoste se numărau printre membrii întemeietori. Vina principală însă o poartă, după părerea noastră, consiliul raional U.C.F.S. Tg. Neamț, care nu și-a mai adus aminte de acest „nou născut", lăsîndu-l să se dezvolte singur, fără nici un sprijin. Este grăitor faptul că din martie 1961 pînă în ianuarie 1962 nimeni de la Tg. Neamț nu a pus piciorul în Humulești pentru a vedea ce face, cum o mai duce asociația sportivă Gloria. Inceputurile bune sînt fapte de laudă. Dar de multe ori ele trebuie susținute din toate puterile, pentru ca treaba să meargă bine, pentru ca lucrul să nu fie făcut doar de mintuială.

ION STATE, GH. MARIAN, VIRGIL DOBREANU — corespondenți

Marile performanțe se pregătesc iarna

Ne vorbesc sportivii vîrstnici: Cristea Dinu, Francisc Cerhati și Constantin Vasiliu

Exceptînd sporturile de iarnă, ca și unele ramuri sportive de sală, care activează în momentul de față „cu motoarele în plin", în această perioadă majoritatea celorlalte discipline sportive se găsesc în plină etapă pregătitoare. Intr-adevăr, în aceste zile, înotătorii, atleții, fotbaliștii, canotorii, gimnaștii sau cicliștii au luat cu asalt sălile de forță pentru a-și pune la punct pregătirea fizică generală, baza pe care se vor clădi marile performanțe ale anului 1962. Se folosesc intens, halterele (cîndva Iolanda Balaș mărturisea că fără haltere, recordurile ei mondiale n-ar fi fost posibile), diferitele exerciții cu îngreuiere, flotările, genuflexiunile etc. Intr-un cuvînt, tot arsenalul exercițiilor fizice pentru oțelirea mușchilor.

Totul se desfășoară după criterii științifice, pentru ca sportivii Republicii noastre să poată învinge în lupta pe care o duc cu secundele și cu centimetrii.

Dar nu numai sălile cluburilor și asociațiilor noastre sportive, în care se pregătesc sportivii de performanță, sînt populate în aceste zile de iarnă; în încăperile căminelor culturale de la sate, mii de tineri desfășoară o vie activitate în scopul de a se pregăti sau pentru a participa la importantele competiții cu caracter de masă.

★

Cu totul altfel se prezenta situația în trecut. O dată cu sosirea anotimpului friguros, multe din... puținele cluburi sportive, existente înainte de 23 August, își încetau activitatea complet din lipsa oricăror baze sportive. Dar, cine alții, decît sportivii vîrstnici ar putea să ne vorbească mai bine despre condițiile de practicare a sportului în anii regimului burghezo-moșieresc, despre lipsa oricărei activități în sezonul de iarnă.

★

„Cînd frunzele veștede începeau să „alerge" de-a lungul culoarelor pistei stadionului de la Șosea, ne povestește veteranul atletismului nostru, Cristea Dinu, *era semn și pentru noi că a venit timpul să începem să ne punem echipamentul la ladă, pînă la primăvară. Din acel moment, mai participam la cîteva crosuri, dar nu ne mai ajungea — în activitate — sfîrșitul lui noiembrie. Dacă mai veneau cumva zile frumoase, apoi mai ieșeam pe teren, de nu... ne revedeam cu toții cînd se înapoiau rîndunelele.*

Eram unii mai harnici care ne mai întîlneam, din cînd în cînd, și în timpul lunilor de iarnă. Veneam să ne pregătim împreună pe terenul troienit și pustiu... Cum ne antrenam? Vai de sufletul nostru! Alergam cît puteam, pînă ne cuprindea oboseala. Și abia, apoi, începea marea tragedie. Leoarcă de transpirație, n-aveam și noi un vestiar încălzit unde să ne schimbăm, că de un duș cald nici nu putea fi vorba. Ne dezechipam pe sub vreun șopron, să nu ne sufle vîntul și ne curățam, dacă se poate spune așa, cu zăpadă. Unii dintre noi au rezistat. Alții însă s-au lăsat și de antrenament și de atletism! De n-aș fi iubit atletismul, atît cît l-am iubit, apoi m-aș fi lăsat și eu... Am bucuria însă că n-am făcut-o și că am putut apuca astfel zilele luminoase ale vieții noastre noi. Acum cînd facem un antrenament prin zăpadă, echipați cum se cuvine, cînd ne așteaptă un vestiar încălzit, un duș cald, cînd antrenorii și medicii ne urmăresc pas cu pas activitatea, am certitudinea că trăiesc o a doua tinerețe. Ce păcat că nu mai am măcar 25 de ani!"...

★

L-am rugat să-și depene tristele amintiri și pe vechiul nostru antrenor de canotaj *Francisc Cerhati*: *„Am început să practic canotajul prin 1922; eram mecanic la depoul de locomotive din Timișoara. Clubul „Inainte", la care mă înscrisesem, fiind foarte sărac, nu putea să ne pună la dispoziție de nici unele: nici ambarcațiuni, nici echipament. Bărcile le „confecționam" noi singuri, din scîndură obișnuită. Ca să vă dați seama cît de greu ne procuram echipamentul necesar, trebuie să vă spun că de-a lungul activității mele de sportiv (și n-a fost de loc scurtă) n-am îmbrăcat niciodată un trening.*

Pregătire de iarnă? Nu se făcea sub nici o formă; nici specifică sportului nostru, nici pentru pregătirea fizică multilaterală. Mi-aduc aminte că în iernile dulci ieșeam pe apă din proprie inițiativă „echipat" cu pantaloni de stradă uzați și cu o bluză, de asemenea, originală. Nu pot spune, însă, că între cele două sezoane hibernam în adevăratul înțeles al cuvîntului. La Atelierele C.F.R., unde mă mutasem între timp, ridicam zilnic, ore în șir, un ciocan greu de 4—5 kg. Era un exercițiu fizic pe care-l efectuam de nevoie, dar care îmi folosea foarte mult. Primăvara, la reluarea activității, lopețile mele (spre deosebire de cele cu care trăgeau unii coechipieri) întîmpinau o rezistență mai slabă din partea apei. Ciocanul avea, pentru mine, valoarea halterelor cu care lucrează tinerii noștri sportivi în această perioadă".

★

Condițiile de practicare a sportului nu se prezentau nici pentru înotători în culori mai trandafirii. *Constantin Vasiliu*, actualul antrenor al înotătorilor și jucătorilor de polo de la Rapid București, deține, se pare, la noi un record de longevitate în această ramură sportivă. A început să înoate în urmă cu trei decenii... *„Locul nostru de scaldă era la strandul Kiseleff, proprietatea unuia Parker. Ne plăteam singuri biletul de intrare, deoarece permis gratuit se obținea, după „regulamentul" proprietarului, numai dacă te clasai printre primii trei la campionatul orașului București. In schimbul acestei „generozități" trebuia să jucăm meciuri de polo (afișate din timp), duminică de duminică, ca să se înghesuie publicul.*

In ce consta pregătirea noastră de iarnă? In... era să zic antrenamentele... în băile pe care le făceam uneori la „Eforia", într-un bazin lung de 8 m și lat de 4 m, cu apă rece. Cîte o dată îl mai încălzeam cărînd cu hîrdăul apă caldă de la dușurile aflate în apropierea bazinului.

Sînt lucruri triste, dar... adevărate — și-a încheiat mărturisirile antrenorul Constantin Vasiliu. *Pentru generația noastră tînără, toate acestea trebuie să constituie un nou imbold în obținerea performanțelor înalte, pentru a răspunde astfel la minunatele condiții de pregătire create de regimul nostru democrat-popular".*

Instantanee

In ajun de sesiune la I.C.F.

De luni, ca în toate facultățile, încep emoțiile și la I.C.F. Examene, colocvii, note... Apoi vacanța: Paring, Sinaia, Bușteni, Predeal... Dar pînă atunci? Pînă atunci, studiu individual, studiu în colectiv, consultații... La pedagogie, la psihologie, la anatomie și la atitea și atitea materii.

Pentru „bobocii" din anul I, examenul „cheie", materia cea mai „grea", e anatomia.

— Au oasele astea niște denumiri! — ne spune Dumitru Scarlat *din grupa 139 că abia poți să le pronunți. Auziți: apofiza cristagalli, sutura frontoetmoidală!...*

— Și sînt atît de multe! — intervine Radu, *flăcăul cel mare al colectivistului* Oprea *din Roșetu — că de două săptămini „tocim" numai la ele!...*

— Eu cred — continuă studentul Mircea Traian — că oasele craniene sînt cele mai... „dureroase"!

Să le dăm dreptate: sînt primele lor examene de studenți! Cînd vor fi în anul IV ca Elena Leorda *sau* Mihaela Filip *din grupa fruntașă la învățătură 101, vor avea mai puține emoții. Gîndul că în curînd vor fi ei înșiși profesori, îi vor face să înțeleagă mai bine pedagogia și... osteologia.*

Desigur, examenele la I.C.F. nu sînt de loc ușoare. Și poate aici, în exigența profesorilor, își găsește explicația pleiada de cadre bine pregătite pe care le-a dat Institutul. Prin această bibliotecă a I.C.F., în care acum învață cu înfrigurare tinerii studenți, au trecut mulți dintre profesorii examinatori ai actualei sesiuni. Institutul de Cultură Fizică se mîndrește cu absolvenții săi. Și pe bună dreptate: 110 dintre ei poartă insigna de maestru al sportului, 11 absolvenți I.C.F. au fost distinși cu titlul de maestru emerit al sportului. Profesorii Constantin Popescu, Nicolae Nedef, Oprea Vlase, Ion Corneanu — *sînt antrenori emeriți. Iar la fiecare sfîrșit de an școlar, zeci de noi absolvenți I.C.F. vin să-și aducă contribuția — prin munca și cunoștințele lor — la dezvoltarea culturii fizice și sportului în orașele și satele unde au fost repartizați.*

De aceea, viitorii specialiști ai jocurilor și mișcărilor armonioase învață de zor. De aceea, freamătul de pe culoarele Institutului nu mai conține în aceste zile: de luni încep examenele! Și fiecare student caută să se prezinte cît mai bine pregătit. „Căminiștii" cel puțin, sînt toată ziua în sala de lectură. Baza o constituie studiul individual. Cît privește consultațiile, ele se fac cu întreg anul (cele cu caracter recapitulativ) și pe grupe de învățătură (în funcție de examenele pe care le dau).

E greu de spus cine va cîștiga întrecerea pentru „cel mai bun student la învățătură". Sînt prea mulți favoriți. Iată cîțiva dintre ei: Septiviu Todea *din anul III,* Elena Cosac, Doru Pavel, Nicolae Vizitiu *din anul II ș.a.*

Rezultatele acestei frumoase întreceri le vom cunoaște abia la sfîrșitul sesiunii, cînd se va întocmi „clasamentul" fruntașilor la învățătură pe grupe, pe ani și pe Institut.

Noi le dorim la toți succes!

V. TOFAN

Un instantaneu de la biblioteca I.C.F. Studenții se pregătesc pentru examene.

Foto: P. Romoșan